

НАШЕ

Газета виходить
з липня 1967 року
шотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 46 (587)

Субота, 25 листопада 1978 року

Ціна 2 коп.

Десяту п'ятирічку — до 110-ї річниці
з дня народження В. І. Леніна

ЗВЕРНЕННЯ

колективів бригади слюсарів-електромонтажників по складанню ШСВ-20 КДВО „Контакт“, бригади складальників Єнакіївського УВП і бригади швейної дільниці Конотопського УВП до всіх членів Українського товариства глухих

Дорогі товариші!

Перетворюючи в життя історичні рішення XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, ми своєю ударною високопродуктивною працею достроково виконали підвищені соціалістичні зобов'язання — план трьох років п'ятирічки до першої річниці прийняття нової Конституції СРСР.

Мова сьогодні йде про те, як краще закріпити досягнуті успіхи, розвинути все краще, що було нами знайдено у вдосконаленні виробництва, технології, в прийомах і методах роботи і організації праці.

Зваживши свої можливості, невикористані резерви, ми вирішили гідно зустріти 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна — виконати план десятої п'ятирічки до цієї знаменної дати.

Свої високі соціалістичні зобов'язання ми базуємо на зразковій організованості, чіткому ритмі виробництва, на постійному вдосконаленні і впро-

вадженні передового досвіду в технології і організації праці.

Ми звертаємося сьогодні до всіх трудівників Українського товариства глухих і закликаємо зробити 1979 і 1980 роки роками загальної ударної праці, ознаменувати 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна новими трудовими досягненнями.

Ми закликаємо всіх трудівників підприємств і об'єднань УТОГ розгорнути соціалістичне змагання за виконання завдань десятої п'ятирічки до 22 квітня 1980 року.

Наша ударна праця, дальший розвиток соціалістичного змагання, рух за комуністичне ставлення до праці стануть гідним вкладом у всенародну боротьбу за перетворення в життя рішень XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України, за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки.

Звернення обговорено і прийнято на загальних зборах бригад.

ВІСТІ З СОЮЗНИХ РЕСПУБЛІК

ЗАПАСНІ ЧАСТИНИ — ПОНАД ПЛАН

Тольятті. На 3,5 мільйона карбованців запасних частин до автомашин «Жигулі» виготовлено понад план з початку року на Волзькому автомобільному заводі. Цим автобудівники достроково виконали один з найважливіших пунктів річних соціалістичних зобов'язань.

ЯВОРІВСЬКІ ШКАТУЛКИ

Львів. Самобутній народний про-

мисел — яворівське різьблення по дереву — відродили майстри з прикарпатського села Івано-Франкове. Їхні вироби експонуються на ВДНГ СРСР у Москві, знайомі з ними жителі Болгарії та Чехословаччини. Недавно шкатулки з Прикарпаття відправлено на міжнародну виставку у Фінляндію.

ЗА ДЕНЬ — 260 ТРАКТОРІВ

Мінськ. Добового темпу складан-

ня тракторів МТЗ-80, заплановано на кінець року, досяг колектив тракторного заводу. Тепер з конвеєра підприємства сходять 260 машин за день. Землероби країни одержать цього року 65 тисяч таких енергонасичених тракторів — майже на 70 процентів більше, ніж торік.

РЕЗЕРВИ НОВАТОРІВ

Кишинів. Житловий будинок більш як на 100 квартир можна спорудити з залізобетонних виробів заводу «ЗБВ-І», для виготовлення яких тут використали заощаджений з початку року метал. Знизити його витрату допомогли впроваджені на підприємстві лінії безвідхідного розкряу. Великий вклад в освоєння резервів ощадливості внесли заводські раціоналізатори.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ЦІЛИННИХ ГРУНТІВ

Алма-Ата. Роботу над енциклопедією земельних ресурсів Казахських степів закінчили вчені республіканської Академії наук. Це ґрунтові карти величезного краю між Уралом і Іртишем, а також серія монографій, що містять повну характеристику земель кожної цільної області. Ця робота має велике практичне значення для дальшого піднесення сільськогосподарського виробництва на розораній цільні.

(ТАРС—РАТАУ).

Загальною пошаною користується на Дніпропетровському учбово-виробничому підприємстві одна з кращих робітниць, Марія Іванівна Охотина. Це визнання вона заслужила сумлінним виконанням своїх обов'язків, щирим вболіванням за успіхи всього колективу.

Марія Іванівна працює на вивертанні рукавиць, змінні завдання виконує на 120—130 процентів. Ударниця комуністичної праці, вона достроково здійснила особисту виробничу програму трьох років п'ятирічки, що стало її важливим кроком до дострокового завершення плану п'ятирічки в цілому.

На знімку: М. І. Охотина.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Епопея трудового подвигу

З хвилюванням читають радянські люди нову книгу спогадів Леоніда Ілліча Брежнєва «Цілина». Тепло, проникливо написав він про хліб, про тих, хто приїхав в п'ятдесяті роки на незорі казахські степи, почав велику епопею трудового подвигу.

Багато роздумів викликала ця книга і в членів нашого Товариства Стрийського району Львівської області.

— Ми не можемо спокійно читати бентежні рядки, де розповідається про героїчну загибель першопроходця цільни, студента-заочника Львівського політехнічного інституту Василя Рагузова, — говорить робітник Стрийської гумової фабрики Зиновій Васильович Гошко.

Увічнюючи пам'ять героя, обласний штаб сформував загіт імені

Рагузова, котрий під час третього семестру працював у радгоспі «Київський» Тургайського району, де трудяться сини Василя Рагузова — Олександр і Володимир, продовжувачі батькової справи.

— Зразки по-партійному мудрого розв'язання комплексу різних питань і завдань подані в книзі «Цілина». Вона викликала високе почуття гордості за КПРС, що стоїть на чолі радянського народу у боротьбі за цільний хліб, — говорять доярка колгоспу імені Леніна Марія Кунар, іздовий цього ж колгоспу Микола Сидор, трудівник колгоспу «Зоря комунізму» Іван Вічак. — Ми вдячні Леоніду Іллічу за написання такої цікавої книги.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

м. Стрий, Львівської обл.

Ще одна сторінка літопису

З цікавістю вивчають «Цілину», нову книгу Леоніда Ілліча Брежнєва, учні нашої школи-інтернату. На уроках історії, в позаурочний час проводяться читання книги та її обговорення. Чимало питань цікавлять школярів.

Новий видатний твір Леоніда Ілліча, будучи закономірним продовженням «Малої землі» і «Відродження», відображає героїку буднів соціалістичного суспільства, гуманізм його прагнень, невичерпну енергію радянського народу, який під керівництвом Комуністичної партії будує комунізм. Цілина

епопея стала переконливим підтвердженням переваг соціалістичного ладу, уособленням дружби і єдності всіх народів нашої країни.

— Читаючи «Цілину», ми ще більше осмислюємо цінність хліба, — говорять Олег Литвинов, Галина Грінченко, Люба Донченко. — Ми роз'яснюватимемо це малечі, щоб і вони ставились з святістю до хліба.

К. ГОФ, вчитель історії Криворізької школи-інтернату для глухих дітей.

Дніпропетровська обл.

Бути в авангарді учасників соціалістичного змагання, сьогодні працювати краще, ніж учора, а завтра краще, ніж сьогодні — такий особистий трудовий девіз одного з кращих токарів Житомирського ремонтного заводу, члена УТОГ Володимира Ілліча Санікова. За його плечима вже двадцять п'ять років виробничої діяльності. За цей час він став висококваліфікованим спеціалістом, справжнім майстром своєї справи.

Як і багато членів Товариства, Володимир Ілліч ще на початку року включився у боротьбу за дострокове виконання особистого плану трьох років і п'ятирічки в цілому і йде із значним випередженням виробничого графіка. Він систематично виконує змінні завдання на 135—140 процентів, здає продукцію з особистим клеймом.

На знімку: В. І. Саніков.

Фото І. ТОЛОЧКА.

НОВИНИ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

ВИПЕРЕДЖЕННЯ — 100 ДНІВ

На 100 днів випереджають робочий календар п'ятирічки гірники шахти «Україна» об'єднання «Красноармійськвугілля». Тут видано на-гора півмільйонну тунну надпланового палива.

ПРИЙШЛО ГОЛУБЕ ПАЛИВО

Перехід на опалення будинків природним газом завершено в колгоспі «Більшовик» Валківського району на Харківщині. Голубе паливо надходить ніні до двохсот сільських будинків.

Тепер у республіці вигодами газифікації користується більше половини сільського населення, а до кінця п'ятирічки газ одержить ще 300 тисяч квартир сільських трудівників.

У СЕЛЕКЦІЇ НОВІ МОЖЛИВОСТІ

Успіхом увінчався багаторічний пошук вчених відділу генетичних основ селекції Всесоюзного селекційно-генетичного інституту. З допомогою методів біохімічної генетики їм вдалося поліпшити якість зерна нового сорту озимої пшениці «Одеська-66». Тепер до її численних достоїнств прибавились і відмінні хлібопекарські якості.

ДОПОМОГЛИ РАДЯНСЬКІ МОРЯКИ

Моряки радянського теплохода «Вилково» врятували трьох турецьких громадян, які зазнали аварії на невеликому катері у відкрит-

тому морі біля протоки Дарданелли. Підняті на борт турецькі громадяни розповіли, що направлялися з Стамбула в порт Чанаккале. По дорозі зламався гвинт, і розбурхане море кидало некерований катер, щохвилини загрожує перевернутися його. Багато годин сигналізували вони суднам, які проходили мимо, але змінив курс тільки радянський теплохід. Врятовані гаряче дякували його екіпажіві.

ПОВЕРХИ НАД ДНІПРОМ

В Полтавській області дедалі ширшого розмаху набуває висотне будівництво. Крім Полтави, воно вже ведеться в Кременчуку, Лубнах, Миргороді та інших районах. Щойно в Кременчуку розпочалося спорудження першого в наддніпрянському місті 14-поверхового житлового будинку.

ЗАПРОШЕННЯ ДО ПОДОРОЖІ

Добрим порадиником для любителів подорожей стане новий альбом-путівник «Туристськими маршрутами України», випущений видавництвом «Мистецтво».

Радянська Україна по-праву користується особливою популярністю у екскурсантів. До її послуг 140 туристських готелів, баз, мотелів і кемпінгів, двадцять річкових і морських теплоходів, майже півтори тисячі автобусів і 300 спеціальних поїздів. По республіці пролягли 400 всесоюзних і республіканських маршрутів. Багато ілюстроване видання запрошує читачів у захоплюючі подорожі.

(РАТАУ).

А. Ганусенко шостий рік трудиться на Ворошиловградському УВП. Починав працювати слюсарем на складанні ліжок, потім налагоджувальником у штампуально-заготівельному відділенні. А нині Артур Федорович висококваліфікований слюсар-інструментальник і продовжує постійно підвищувати свою професійну кваліфікацію.

На фото: ударник комуністичної праці А. Ганусенко за виготовленням штампу для вирубки пластин магнітопроводів до електромагнітів серії МТ.

Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

ЗА ДОСЯГНЕННЯ У ПРАЦІ

Цими днями відбувся зліт ударників комуністичної праці — членів УТОГ, які працюють в галузі промисловості і сільського господарства, організований Київськими обласним і міським відділами УТОГ.

З доповіддю про 20-річчя руху за комуністичну працю виступив інструктор Київської місьпрофради по роботі серед глухих Л. М. Максименко.

Голова обкому профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств В. І. Ревін привітав переможців соціалістичного змагання і закликав їх до високопродуктивної праці у виконанні завдань десятої п'ятиріччя. Він вручив 27 передовикам грамоти і цінні подарунки. Було оголошено постанову президії Київської місьпрофради, якою 21 ударника комуністичної праці відзначено грамотами і пільговими туристичними путівками для поїздки по соціалістичних країнах.

Від імені глухих трудівників радіозаводу виступив ударник комуністичної праці Ігор Юдицький. Він сказав:

— Нинішній зліт проходить після таких знаменних дат, як перша річниця Конституції СРСР, 60-річчя ВЛКСМ і 61 річниця Великого Жовтня, підготовка до зустрічі яких викликала у всіх радянських людей, в тому числі і в нашому трудовому колективі, приплив нових сил у виконанні завдань і соціалістичних зобов'язань. Нашому цеху, де працює багато глухих трудівників, присуджено перехідний Червоний прапор підприємства. Ми зобов'язуємось трудитись ще краще на благо нашої любимой Батьківщини.

Потім було надане слово перекладачці Л. Н. Водолазській, яка

від імені адміністрації підприємства вручила ряду передовиків виробництва цінні подарунки. Від імені адміністрації Київського авіаційного об'єднання імені 50-річчя Великого Жовтня цінні подарунки вручила, своїм дев'яти робітникам А. Сиченко.

Від членів УТОГ заводу художнього скла виступив робітник Д. Д. Форкош. Він повідомив, що колективу підприємства за перше місце в соціалістичному змаганні у третьому кварталі на честь 61-ї річниці Великого Жовтня присуджено перехідний Червоний прапор Міністерства промбудматеріалів та Республіканської ради профспілок і перехідний Червоний прапор Московського райкому Компартії України і виконкому районної Ради народних депутатів. На заводі випускається близько 200 різних виробів із скла і кришталю, які славляться в нашій країні і за рубежом.

— Ми, глухі, — сказав Д. Д. Форкош, — пишаємось тим, що в досягненнях колективу заводу є частка і нашої праці.

Голова Київського облвідділу УТОГ Г. М. Мережко великий групі глухих вручила грамоти і цінні подарунки, а також подарунки, які були передані керівникам колгоспів і радгоспів для вручення передовикам сільського господарства на місцях.

Учасники зльоту прийняли звернення, в якому закликали усіх трудівників Товариства ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за успішне виконання рішень XXV з'їзду КПРС, продовжувати розвивати рух за комуністичне ставлення до праці.

С. ГУБКІН,
голова Київського
міськвідділу УТОГ.

ДО 325-РІЧЧЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ УКРАЇНИ З РОСІЄЮ

НАВІКИ РАЗОМ

У багатьох з нас ще яскраві спогади про святкування 300-річчя возз'єднання України з Росією, що проходило в 1954 році. Ці торжества вилились у могутню демонстрацію непорушної дружби українського, російського, усіх народів нашої багатонаціональної держави тісно згуртованих навколо Комуністичної партії Радянського Союзу.

Возз'єднання України з Росією в 1654 році було історичним актом, яким завершилась визвольна боротьба українського народу під керівництвом Богдана Хмельницького. Ця подія стала закономірним результатом попередньої історії українського і російського народів. У возз'єднанні український народ вбачав шлях до знищення соціального і національного гніту польської шляхти.

Нещодавно ЦК Компартії України прийняв постанову «Про організаційно-політичні заходи по підготовці і святкуванню 325-річчя возз'єднання України з Росією». Цей славний ювілей, підкреслено

у постанові, відзначатиметься як знаменна подія в громадсько-політичному житті республіки, яскрава демонстрація непорушної дружби всіх радянських народів.

У зв'язку з цією подією перед організаціями Товариства стоїть важливе завдання — всебічне розкриття торжества ленінської національної політики, глибоких історичних коренів українського і російського народів.

Надзвичайно важливі завдання стоять перед культзакладами. Саме вони стануть центром усієї масово-політичної роботи серед членів Товариства.

Всю роботу по підготовці до ювілею наш облвідділ спрямовує на дальше зміцнення єдності народів Радянського Союзу, посилення патріотичного й інтернаціонального виховання трудящих піднесення їх політичної і трудової активності в боротьбі за здійснення рішень XXV з'їзду КПРС.

Г. КУЗУБ,
голова Черкаського
облвідділу УТОГ.

Робітники Черкаського УВП нещодавно здійснили поїздку до знаменитих трьох криниць, що викопані за наказом Богдана Хмельницького на честь спільної боротьби українського, російського і білоруського народів у визвольній війні проти польської шляхти.

Фото М. ГОРИДЬКА.

Ювілей творчого колективу

30 листопада цього року виповниться 50 років колективу самодіяльного народного театру Київського палацу культури імені А. В. Луначарського.

Пізнюю осені 1928 року в Києві, на Хрещатику 41, в маленькому тісному приміщенні клубу глухонімих розпочав свою діяльність драматичний гурток, до якого входило кілька ентузіастів-любителів театального мистецтва. Керувала гуртком завідувача клубом Вікторія Францівна Лоос, котра працювала в гуртку до 1932 року. Було їй тоді 33 роки. Нині — 83.

Багато сил і енергії доклала нечуваюча В. Ф. Лоос, щоб створений нею драматичний гурток продовжував працювати, долаючи значні труднощі на своєму шляху. Уже тоді В. Ф. Лоос домоглась організації поїздки молодого колективу на Донбас.

Після неї очолював драмгурток спершу Михайло Михайлович Польний, слюсар одного з київських заводів, а потім Едуард Павлович Петровський, студент Київського технікуму для інвалідів. Обоє вони пропрацювали в колективі недовго, але зуміли викликати великий інтерес в учасників гуртка до театального мистецтва.

В грудні 1935 року у драмгурток прийшов перший режисер-професіонал Сергій Прокопович Здрайковський, котрий в ті роки працював у Київському театрі при Будинку Червоної Армії, як актор і помічник режисера. Сергій Прокопович поряд з тренувальною роботою, яку він проводив у колективі, приступив до постановки вистав. С. П. Здрайковський пропрацював у драмгуртку до весни 1939 року. Потім очолив колектив автор цих рядків, котрий присвятив двадцять років йому як режисер-постановник і десять — як художній керівник Палацу культури.

Багато років пропрацював у драматичному колективі Віктор Йосипович Дубравський, що поставив ряд цікавих вистав. Після нього режисером був Павло Маркович Шкрюба.

В 1949 році колективу драмгуртка за великі творчі досягнення було присвоєно звання драматична студія, а в 1964 — самодіяльний народний театр.

За піввіку свого існування колектив здійснив постановку більше 250 вистав різних авторів і, крім того, велику кількість концертних програм.

У репертуарі колективу були та-

кі вистави, як: «Чудовий сплав» В. Киршона, «Чужа дитина» В. Шкваркіна, «Овече джерело» Лопе де Вега, «Платон Кречет» і «Загибель ескадри» О. Корнійчука, «Одруження» та «Сорочинський ярмарок» М. Гоголя, «Розлом» Б. Лавренкова, «Саламанська пещера» Сервантеса, «З народом» К. Крапиві, «За двома зайцями» М. Старицького, «Коли сходило сонце» Є. Кравченка, «Як гартувалась сталь» М. Островського, «Іркутська історія» О. Арбузова,

РОКИ ЗРОСТАННЯ

«Гроза» та «Не все коту масляна» О. Островського, «На світанку» Г. Плуткіна, «Тоді в Севільї» (Дон Жуан) С. Альошина, «Лікар по неволі» Ж.-Б. Мольєра та багато інших.

У колективі з часу його створення брали участь нинішні ветерани: Георгій Дмитрієв, Мирон Ровинський, брати Володимир та Євген Зуєви, Єлизавета Зискінд (Юзефова) та інші. А потім в різний час, починаючи з 1931 року, колектив поповнювався новими творчими силами. На сцену прийшли Михайло Забарський, Надія Федорко, Мойсей Саксонов, Галина Сенча, Любова Шмергун, Ольга Рошупкіна, Людмила Сорокіна.

У післявоєнні роки, а точніше, в другій половині сорокових у колектив вступили нові учасники: Ольга Федоренко (Золенко), Василь Пустогар, Сергій Столярчук, Анатолій Козаченко, Жаннета Дудникова (Бородаченко), Авксентій Шевченко, Олена Владзиновська, Дарина Білик, Микола П'ятницький, Валентин Янковський, Зоя Шербанюк (Гончарук), Ганна і Володимир Жураківські та інші.

Київський драматичний колектив виступав не тільки у своєму Будинку культури, але й був частим гостем на фабриках, заводах, у військових частинах, про що у книгах відгуків збереглося багато записів-подяк.

У п'ятдесяті роки до колективу було залучено нових учасників. Це Костянтин Нагорний, Андрій Устенко, Тетяна Ключкова, Віктор

Логвиннов, Поліна Шевченко, Євгенія Задніпровська (Лазаренко), Серафим Усов, Олександра Мізгірєва, Леонід Філянін, Геннадій Красников, Галина Колесник, Антоніна Левчук, Єфросинія Прима, Ганна Гордієнко та інші.

В усіх оглядах самодіяльності і в фестивалях київський драматичний колектив завжди займав призові місця і неодноразово був нагороджений дипломами і золотими медаллями, як лауреат.

На початку 60-х років прийшло нове поповнення. Володимир Скурчинський, Наталя Косарева, Анатолій Василенко, Олена Довгань, Микола Давиденко та інші.

Велику роботу провели і проводять диригенти-перекладачі, серед яких перш за все слід сказати добре слово про Ганну Іванівну Набаченку (Максимову), яка присвятила цій справі біля чверті віку. Немало пропрацювала диригент-перекладачем Валентина Вагітвіна Матусян. У різний час залучались до цієї роботи Наталя Василівна Іванюшева, Рона Львівна Мележик і Надія Володимирівна Кузнецова (Зуєва). Останні шістьнадцять років диригент-перекладачем працює Ніна Овсіївна Гольдіна.

Постанову танців у виставах здійснює Ніна Борисівна Трубецька, а музичне оформлення — акомпаніатор Микола Олександрович Пшеголінський, котрий працює тут більше двадцяти років.

Великий тягар винесли на своїх плечах директори столичного культзакладу: В. Ф. Лоос, Ш. М. Балясний, А. І. Козаченко, М. П. Ганчипська, А. Я. Ідельс, С. М. Губкін, Л. І. Сало, (колишній художній керівник). Напередодні ювілею значну роботу провів нинішній художній керівник Палацу культури В. П. Різол.

Систематично допомагає колективу самодіяльного народного театру партійна організація Палацу культури на чолі з секретарем партбюро В. І. Остапенком.

Відчутну і постійну допомогу колективу надає Центральне правління УТОГ. Воно виділяє великі кошти на зміцнення матеріальної бази колективу, на організацію гастрольних поїздок та інше.

Вся історія Київського самодіяльного народного театру, котрий відзначає 50-річний ювілей, може стати яскравою ілюстрацією творчої думки, дерзання, працелюбства і безмежної любові до театального мистецтва.

І. САПОЖНИКОВ.

Заочна конференція читачів

„НАШЕ ЖИТТЯ“ — 79

Шановні друзі! Завершується третій ударний рік десятиріччя. Члени нашого Товариства, як і всі радянські люди, широко розгорнули боротьбу за успішне втілення в життя накреслених XXV з'їзду КПРС.

З номера в номер газета розповідає про виробничі здобутки колективів УВП і виробничих об'єднань, компактних груп на державних підприємствах, широко інформує читачів про події багатогранного життя Товариства.

Підбиваючи підсумки роботи, редакція працює над тематичним планом «Нашого життя» на наступний рік. Запрошуємо вас взяти участь у традиційній заочній конференції. Ми розраховуємо на глибоку і всебічну оцінку доробку авторського активу, сподіваємось дізнатись, якою б ви хотіли бачити свою газету в 1979 році.

Ваші критичні зауваження, дружні поради і побажання допоможуть збагатити тематику наших виступів, підвищити їх ідейний і художній рівень, зробити «Наше життя» цікавим і змістовним.

Просимо вас відповісти на такі запитання:

1. Які з опублікованих у цьому році матеріалів та фотознімків ви вважаєте вдалимими? Чим саме вони зацікавили вас?

2. Чим, на вашу думку, газета Товариства має відрізнятися від інших періодичних видань?

3. Чи задовольняє вас висвітлення газетою життя Товариства?

(див. на звор.)

У Київському Палаці культури імені А. В. Луначарського після капітального ремонту відкрито новий читальний зал. Спокійного кольору стіни, прикрашені рисунками на літературну тематику. До послуг відвідувачів різноманітні газети та журнали.

На фото: з цікавими новинами знайомляться (зліва направо) Г. Майдебурга — інженер-конструктор Київського авіаційного заводу, Е. Штельмах — швея-мотористка фірми імені Рози Люксембург та М. Беспалий — слюсар-інструментальник мотоциклетного заводу.

Фото Б. ГАЙСИНСЬКОГО.

КОНКУРС МОЛОДИХ ВИКОНАВЦІВ

У Київському Палаці культури імені А. В. Луначарського відбувся обласний конкурс на краще мімічне виконання віршів і пісень. В його проведенні взяли участь 22 чоловіки, серед них учні київських шкіл-інтернатів для глухих і слабозуваючих дітей.

Тематика виконуваних творів досить велика: промандяська і Велика Вітчизняна війна, мирне будівництво, з'їзди комсомолу, подвиги юних патріотів в праці і боях, будні БАМу, герої-космонавти.

Жюрі постановило присудити першу премію Віктору Кирпичову, слюсарю КДВО «Контакт» за виконання пісні «Наша біографія» (музика А. Мажукова, вірші О. Писаржевської, А. Монастирського).

Дві других премії присуджено: Євгенію Задніпровській, інженеру-конструктору СПКТБ УТОГ за виконання вірша Ю. Дручної «У райкомі»; Валентині Кривді,

учениці школи-інтернату № 6 за виконання пісні «Площа пам'яті» (музика Г. Шапошнікова, вірші В. Саакової).

Три третіх премії присуджено: Євдокії Мірошніченко, учениці школи-інтернату № 9 за виконання пісні «БАМовський вальс» (музика С. Туликова, вірші М. Пляцківського); Лідії Гринь, виховательці гуртожитку КДВО «Контакт», за виконання вірша А. Кулешова «Комсомольський квиток»; Галині Корнійчук, учениці школи-інтернату № 9 за виконання «Пісні про Гагаріна» (музика Ю. Слонова, вірші Е. Карасьова).

Вручено і 4 заохочувальні премії. Проведений конкурс показав, що наряду з позитивним є і ряд недоліків. Треба, щоб у майбутньому при організації подібних конкурсів більше часу приділялося організаційній підготовці і індивідуальній роботі з виконавцями.

В. УГРЮМОВ.

4. Матеріали під якими рубриками вас цікавлять найбільше? Чому саме? Які нові рубрики слід запровадити в газеті?

5. Про що б ви хотіли прочитати наступного року в газеті?

6. Якої ви думки про рівень художнього оформлення газети?

Просимо зазначити ваше прізвище, ім'я та по батькові.

Ваша професія

Скільки років читаєте «Наше життя»?

252021, м. Київ-21,
Кловський узвіз, 18,

Місце
для марки

Редакція газети
«НАШЕ ЖИТТЯ»

Дайте відповідь на запитання, зробить вирізку і надішлеть її у конверті до редакції. Якщо відповіді не вміщуються в анкети, напишіть їх на окремих аркушах.

НА ДОПОМОГУ ГРОМАДСЬКИМ КОРЕСПОНДЕНТАМ

Бесіда одинадцята

УЧАСТЬ В ОГЛЯДАХ

Однею з найпоширеніших і найефективніших форм масової роботи редакцій газет є громадські огляди на підприємствах або в установах, у яких активну участь беруть позаштатні кореспонденти газети. Громадський огляд — своєрідна перевірка виконання окремих важливих рішень партійних і державних органів колективами підприємств або установ з наступним висвітленням у пресі. У таких оглядах, на відміну від робітськорівських рейдів, разом з позаштатними кореспондентами беруть участь представники громадських організацій.

Проведенню оглядів передують велика підготовча робота. Насамперед, створюються оглядові комісії або бригади. Ця робота ведеться редакціями газет разом з партійними і профспілковими організаціями. Бригади комплектуються таким чином, щоб вони могли кваліфіковано розібратися в усіх питаннях, що підлягають перевірці: до її складу вводяться передовики виробництва, спеціалісти, активісти газети, чия участь в огляді сприятиме глибшому відображенню наслідків перевірки.

Оскільки матеріали оглядів підлягають літературному оформленню і публікації на сторінках газет або у радіопередачах, набагато зростає роль громадських кореспондентів у оглядових бригадах. Не слід, однак, вважати, що участь у огляді активістів газети зводиться тільки до цього. Він — один з учасників огляду, член однієї з бригад, а тому виконує разом з іншими всі покладені на них обов'язки. Йдеться про ініціативу, глибоке проникнення в суть питань, виявлення резервів, підтримку починань. Активна громадська позиція, гострий критичний погляд, глибока обізнаність, жур-

налістська зацікавленість до всього — ось що повинно відзначати поведінку позаштатного кореспондента, учасника громадського огляду. Аж ніяк неприпустимо йому бути ревізором, контролером, повчати і навчати, давати вказівки, робити зауваження з позицій керівництва; він може тактовно звернути увагу, підказати, порадити, рекомендувати. Звичайно, трапляються під час огляду і обурливі моменти, проте у громадського кореспондента є можливість висловити своє ставлення до неподобств на сторінках газети, хоч і тут вирішальну роль відіграватимуть не словесні інтонації, а доказовість, обґрунтованість і аргументованість. Ніщо так не дратує, як бездоказові звинувачення і навішування ярликів. Легко написати «погано працюють», «нічого не роблять», «зривають планові завдання» тощо, набагато складніше і корисніше розкрити, чому саме погано працюють і що заважає виконанню соціалістичних зобов'язань...

Щоб громадський огляд виявився ефективним заходом, слід чітко визначити його спрямованість. Перше, немає потреби проводити огляди часто. По-друге, доцільно зосереджувати увагу на кардинальних, найважливіших питаннях, що охоплюють усю сферу виробництва. Наприклад, велику користь можуть принести огляди резервів виробництва, використання трудової дисципліни, виконання соціалістичних зобов'язань по підвищенню продуктивності праці та інше. Огляд може тривати від одного місяця до року і більше, в залежності від обсягу роботи і специфіки питання, що розглядається. Скажімо, огляд стану трудової дисципліни в установі можна провести за кілька тижнів, а огляд

виявлення і використання резервів виробництва потребуватиме набагато більше часу. Про мету оглядів добре було б розповісти у спеціальному зверненні до колективу або читачів напередодні заходу, а після завершення огляду варто підготувати підсумкову статтю, у якій розкрити його масовість та ефективність.

Роль громадського кореспондента в огляді надзвичайно велика і відповідальна. Він разом з усіма членами оглядових бригад бере активну участь у заході, до всього пильно придивляється, вивчає, узагальнює, а коли треба, і орієнтує товаришів на пошуки потрібного матеріалу для майбутньої кореспонденції. Звичайно, при цьому й сам уважно прислухається до голосу членів бригади, користується їхніми зауваженнями і спостереженнями. Коли ж бригада завершила свою роботу, він, враховуючи побажання і пропозиції учасників огляду, готує кореспонденцію для газети. Написане ним повинно відповідати таким вимогам, як конкретність, діловитість і стислість. У кореспонденції якнайповніше повинна бути відображена думка учасників огляду. З цієї метою доцільно подавати діалоги, висловлювання, репліки, що саме по собі сприятиме яскравішій формі викладу. Було б непогано ілюструвати кореспонденцію фотографіями або малюнком-карикатурою.

А втім, не завжди виникає потреба писати для газети кореспонденцію, можна обмежитися лише усною інформацією на місці з тим, щоб оперативно усувались недоліки. Але в усіх випадках треба доводити до відома керівництва про наслідки огляду, щоб вживались заходи по усуненню виявлених недоліків.

Г. ВАРТАНОВ.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ПОПЕРЕДУ НОВІ ЗУСТРІЧІ

Нещодавно в спортзалі Донецького ПТУ № 7 проводились обласні змагання УТОГ з баскетболу.

Показавши високу технічну і фізкультурну підготовку, серед чоловічих команд перше місце здобула команда зі Жданова. На другому місці — спортсмени Макіївки, на третьому — Донецької школи-інтернату для слабозуваючих дітей № 4. Серед жіночих команд на першому місці учениці Доне-

цької школи-інтернату № 4, на другому — баскетболістки ДВО «Електромагніт», на третьому — команда Макіївської школи-інтернату для глухих дітей.

Переможцям вручено перехідний кубок, дипломи I, II, III ступенів.

Кращі баскетболісти увійшли до складу збірних команд, котрі братимуть участь у республіканських змаганнях.

Б. ТУРКІН.

НА ПРИЗ ЗЕМЛЯКА

Нещодавно президія Ворошиловградського облспорткомітету спільно з адміністрацією міського стадіону «Авангард» розробила Положення про першість з легкої атлетики серед дитячо-юнацьких спортивних шкіл області на приз заслуженого майстра спорту СРСР, члена УТОГ Вячеслава Скоморохова. Цей приз знаменитий земляк передає адміністрації стадіону. Він являє собою виготовлений із срібла фігурний кубок, який В. Скоморохов завоював на чемпіонаті Європи з бігу на 400 метрів з бар'єрами серед

зубючих. Змагання відбулися влітку 1969 року у столиці Греції — Афінах.

Вже відбулася першість з легкої атлетики серед ДЮСШ Ворошиловградщини. У командному заліку перемогу здобули вихованці спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи спортклубу «Зоря» Ворошиловградського виробничого об'єднання теплово-зобудування. Приз переможцям особисто вручив заслужений майстер спорту СРСР Вячеслав Скоморохов.

І. ЩЕРБАНЮК.

НОВІ КНИГИ

СПОРТ — ПОСОЛ МИРУ

Під таким девізом у 1980 році проведуться XXII літні Олімпійські ігри, які вперше проводяться в соціалістичній державі.

З того часу, як на табло центрального Монреальського стадіону спалахнули прощальні слова «До зустрічі в Москві!», над спортивним світом засяяла нова емблема. У ній органічно ув'язано п'ятикільорові олімпійські кільця і відомі всім людям на землі символи Москви і СРСР — силует Кремля і Червона зірка. Таку емблему запропонував молодий латвійський художник Володимир Арсент'єв. На думку компетент-

ного жюрі вона виявилась кращою серед двадцяти шести тисяч варіантів, які надійшли на конкурс, оголошений Організаційним комітетом Олімпіади-80.

Про це ви дізнаєтесь з книги «Спортивний марш», що побачила світ у видавництві «Фізкультура і спорт» і з'явилася на прилавках книжкових магазинів Києва та республіки.

Пропонована книга адресована тим, хто цікавиться спортом і хоча якось причетний до нього.

Хто візьметься заперечувати, що для багатьох дівчат і юнаків

одним з важливих стимулів спортивного самовдосконалення стало прагнення бути граціозною, як гімнастка киянка Ірина Дерюгіна, віртуозною, як фігуристка Людмила Пахомова, сильним, як штангіст Василь Алексєєв, стрімким, як спринтер Валерій Борзов, мужнім, як хокейний воротар Владислав Третяк?

А як саме досягти вершин відомих і шанованих у нашій країні спортсменів-майстрів, читач дізнається, ознайомившись з книгою.

Л. КОВАЛЬ.

В. о. редактора
В. ПІТЕНКО.